

از یاد مستثنی خود در اجزای باید و وجد و طرب وی را
 مرا فرید **رباعی** ویران غم از ذکر مرآه شود و ز بند
 بر او حجت آزاد شود هر چند نماندش که چینی شود
 نامش ز سماع نام او نشاد شود **و** **رباعی** که مراد شرح
 ناظم قدس آن بود بسیار که چون طینت او مراد در بدست
 فطرت نایب محبت شسته اند و در زمین اسفند و طینت
 او حتم عشق و هودوت گشته هر گاه بک عبارت و بار
 اشارت هر از اسرار حجت یار مراد از روضه عشق و موت
 بشود هر آینه هر صلح و معنی جسته او متذکر شود اگر چه
 لب بیخ طاعت صوری و مستوی از آن سرعافلی بوده باشد
 و بوی طعناقت دینی و دینیوی از آن معنی ذاهل **رباعی**
 هر کس که از آن حسن برون زندانزه در شهر وجودش
 آفرزه صدور و قدیم در دم نو کرد و صدای کس در
 جرم من تازه **وقال قدس** **و قال** **شربت** **الله** **محرور** **و** **رباعی**
شربت **الله** **مندی** **الله** **الغم** **ذنب** **وقد** **سبی** **اطرا**
 الذنب

انما قال شربت الله حتی ضل عقی که کس از غم بیدب با بقول
میگوید گفتند قاهران از غم قاتل و جنین صورت معانی
 از ادراک جفاقی در لبس مجاز که مراد بان مدام که در صید
 قضیه بشرب آن اقرار کردی و در سبایا بیات از
 خواص و در ناران اخبار روضه حیرت که در لغت از آن
 با غم بفرمانید و در شربت شارب آنرا با غم بفرمانید
 غیر شارب صوری و حمر الکووری که شرب آن شجره صلاک
 و شارب آن سخن عذاب و نکال تس روع و شیخ این معنی
 میکند که کلا و جاش که من هرگز از آن مریض شام مانا
 و در آرام مریض شارب ارحم حجت نوشیده ام و در بدست
 بشرب آن نوشیده ام ترک این شارب نیز در کس نکات
 و تارک شرب آن دور از شرب هو شمشان آگاه **رباعی**
 جز در عشق رخ بردن که است جز شارب بیخانه
 سپردن که است کف که است با ده کوزون جاش
 در مذبح با ده کوزون که است **قال** **مدرک** **الشیان** **ال**

Copyrighted by University